

Datu valsts inspekcija

Elijas iela 17, Rīga, LV-1050, tālr. 67223131, e-pasts pasts@dvi.gov.lv, www.dvi.gov.lv

[..]

Lēmums

Rīgā, 13.04.2026.

Nr. [..]

*Par DVI 12.03.2026. lēmuma
Nr. [..] apstrīdēšanu*

[1] Datu valsts inspekcijā (turpmāk – Inspekcija) saņemts [..] (turpmāk – Iesniedzējs) 2026. gada 15. marta iesniegums “Par Datu valsts inspekcijas 2026. gada 12. marta lēmuma Nr. [..] apstrīdēšanu” (*Inspekcijā reģistrēts 2026. gada 16. martā ar Nr. [..]*) (turpmāk – Sūdzība) ar kuru tiek apstrīdēta Inspekcijas 2026. gada 12. marta vēstule Nr. [..] “Par sūdzības izskatīšanas iznākumu” (turpmāk – Atbildes vēstule) kā iestādes faktiskā rīcība.

[2] Izvērtējot Sūdzībā minēto un Inspekcijas rīcībā esošo informāciju, Inspekcija

konstatē:

[2.1.] 2025. gada 12. decembrī Inspekcijā saņemta Iesniedzēja sūdzība “Par VDAR un Fizisko personu datu apstrādes likuma pārkāpumiem”¹ (turpmāk – Sākotnējā sūdzība) ar kuru Iesniedzējs informē, ka trīs uzņēmumi – SIA Jurists ABC, vienotais reģistrācijas Nr. 40203082529 (turpmāk – Jurists ABC), SIA “Verdikts”, vienotais reģistrācijas Nr. 40103807451 (turpmāk – Verdikts) un SIA “Juristu grupa”, vienotais reģistrācijas Nr. 40103927389 – esot nepamatoti apstrādājuši un izmantojuši saziņai parādu piedziņas nolūkā no juridiskās personas BBK Investment Group Ltd (turpmāk – BBK) Iesniedzēja personas datus – elektroniskā pasta adresi (turpmāk – e-pasts) [..] un mobilā tālruņa numuru [..], lai gan Iesniedzējs nav attiecīgo parādsaistību subjekts (parādnieks, galvotājs vai līgumslēdzēja puse).

Iesniedzējs Sākotnējā sūdzībā lūdz uzsākt pārbaudi, konstatēt Sākotnējā sūdzībā aprakstītos pārkāpumus, noteikt atbildētājiem atbilstošus administratīvos sodus, uzlikt pienākumu dzēst vai ierobežot Iesniedzēja datu apstrādi, informēt trešās personas (ja tādas ir) un nodrošināt, ka šāda prakse neturpinās.

¹ Inspekcijā reģistrēts ar Nr. [..]

[2.2.] 2026. gada 12. martā Iesniedzējam nosūtīta Atbildes vēstule ar kuru Iesniedzējs informēts par Sākotnējās sūdzības izskatīšanas rezultātiem saskaņā ar Vispārīgās datu aizsardzības regulas² (Datu regula) 77. panta 2. punktu.

Atbildes vēstulē Inspekcija norādīja, ka Sākotnējā sūdzībā aprakstītie faktiskie apstākļi var liecināt par to, ka Jurists ABC ir apstrādājis Iesniedzēja personas datus ne tikai kā juridiskās personas pārstāvja kontaktinformāciju, bet arī kā fiziskas personas personas datus. Vienlaikus Inspekcija informēja Iesniedzēju, ka, īstenojot uzraudzības funkciju personas datu aizsardzības jomā, Inspekcija plāno vērsties pie Jurists ABC un Verdikts ar aicinājumu izvērtēt Iesniedzēja personas datu (elektroniskā pasta adreses un tālruņa numura) apstrādes tiesisko pamatu un nepieciešamību, kā arī pārtraukt iespējami neatbilstošu personas datu apstrādi BBK parādsaistību atgūšanas kontekstā.

[2.3.] Saistībā ar Sākotnējās sūdzības izskatīšanu Inspekcija 2026. gada 12. martā nosūtīja vēstuli Nr. [...] Jurists ABC un 2026. gada 13. martā vēstuli Nr. [...] Verdikts "Par personas datu apstrādi".

Minētajās vēstulēs Inspekcija informēja adresātus par saņemto Sākotnējo sūdzību, izklāstīja piemērojamo personas datu aizsardzības tiesisko regulējumu, tostarp attiecībā uz personas datu apstrādes tiesiskajiem pamatiem un principiem, kā arī norādīja uz nepieciešamību izvērtēt Iesniedzēja personas datu apstrādes atbilstību Vispārīgās datu aizsardzības regulas prasībām.

Vienlaikus Inspekcija aicināja izvērtēt Iesniedzēja personas datu apstrādes tiesisko pamatu un nepieciešamību parādu atgūšanas kontekstā, pārtraukt iespējami neatbilstošu personas datu apstrādi, kā arī sniegt Inspekcijai informāciju par veiktajām darbībām un pieņemtajiem lēmumiem.

[2.4.] 2026. gada 15. martā saņemta Iesniedzēja Sūdzība, kurā Iesniedzējs lūdz:

1. Pārskatīt Atbildes vēstuli pēc būtības saskaņā ar Fizisko personas datu apstrādes likuma (turpmāk – FPDAL) 24. panta 1. daļu.
2. Konstatēt visus Sūdzībā minētos pārkāpumus (GDPR 5., 6., 12., 13., 14., 15., 17., 21. panti; FPDAL 3., 7. panti).
3. Piemērot korektīvus pasākumus saskaņā ar Datu regulas 58. panta 2. punktu (uzlikt pienākumu dzēst datus, ierobežot apstrādi, sniegt informāciju).
4. Izvērtēt Datu regulas 83. panta 2. punkta faktoros un pieņemt pamatotu lēmumu par sodiem.
5. Izvērtēt kopīgu kontroli (Datu regulas 26. pants) un amatpersonu atbildību (FPDAL 23. pants).
6. Papildināt Atbildes vēstuli saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 73. pantu.

[3] Izvērtējot Inspekcijas rīcībā esošos dokumentus, kā arī konstatētos apstākļus un to juridisko vērtējumu, Inspekcija

secina:

[3.1.] Saskaņā ar APL 89. panta pirmo daļu iestādes faktiskā rīcība ir iestādes rīcība publisko tiesību jomā, kas neizpaužas tiesību akta veidā un kas ir vērsta uz faktisko seku radīšanu, ja privātpersonai uz šo rīcību ir tiesības vai šīs rīcības rezultātā ir radies vai var rasties personas subjektīvo tiesību vai tiesisko interešu aizskārums. Par faktisko rīcību atzīstamas arī iestādes darbības, kas neatkarīgi no iestādes nodoma rada tādas faktiskās sekas, kuru rezultātā

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regula 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula)

privātpersonai ir radies vai var rasties būtisks tiesību aizskārums. Atbilstoši APL 89. panta otrajai daļai faktiskā rīcība ir arī iestādes bezdarbība, ja iestādei saskaņā ar tiesību normām bija vai ir pienākums izpildīt kādu darbību, kā arī iestādes sniegta izziņa. Savukārt, saskaņā ar APL 91. panta ceturto daļu, privātpersona iestādes faktisko rīcību var apstrīdēt un pārsūdzēt tāpat kā administratīvo aktu. Ievērojot minēto, Inspekcijas Atbildes vēstule ir uzskatāma par iestādes faktisko rīcību, kas apstrīdama tāpat kā administratīvais akts.

[3.2.] Saskaņā ar APL 79. panta pirmo daļu, administratīvo aktu var apstrīdēt viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas, bet, ja rakstveida izdotajā administratīvajā aktā nav norādes, kur un kādā termiņā to var apstrīdēt, – viena gada laikā no tā spēkā stāšanās dienas. Ņemot vērā lēmuma [1] punktā norādīto attiecībā uz Sūdzības saņemšanas dienu, Inspekcija secina, ka Sūdzība ir iesniegta termiņā, līdz ar to tās izskatīšana ir pieļaujama.

[3.3.] Saskaņā ar APL 81. panta pirmo daļu, augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi. APL 81. panta piektajā daļā ir noteikts, ka apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā. APL 76. panta trešajā daļā ir noteikts, ka administratīvā akta apstrīdēšana ir sākotnējās administratīvās lietas turpinājums. Līdz ar to, Inspekcijas direktore kā augstāka amatpersona, atkārtoti izskata Iesniedzēja lietu pēc būtības, vērtē un pārbauda, vai Inspekcijas amatpersona ir pienācīgi izvērtējusi Sākotnējo sūdzību.

[3.4.] Iesniedzējs Sūdzībā būtībā iebilst pret Inspekcijas Atbildes vēstulē ietverto izvērtējumu un tajā izdarītajiem secinājumiem, norādot, ka Inspekcija neesot pilnīgi izvērtējusi visus Sākotnējā sūdzībā minētos apstākļus, kā arī neesot izmantojusi tās rīcībā esošās pilnvaras personas datu apstrādes pārkāpumu novēršanai.

Inspekcijas direktore, izvērtējot gan Sākotnējo sūdzību, gan Sūdzību, norāda, ka to saturs pēc struktūras, terminoloģijas un atsauču veida acīmredzami atbilst ģeneratīvo mākslīgā intelekta rīku veidotu tekstu pazīmēm. Šādi rīki spēj veidot juridiska izskata tekstus, kuri pēc formas ir pārlicinoši, taču pēc satura var saturēt būtiskas kļūdas, tostarp neeksistējošas tiesību normas, neprecīzas atsauces vai izdomātus citātus. Uz šādiem riskiem norādījusi arī Eiropas Tiesu sistēmu efektivitātes komisija (CEPEJ) uzsverot, ka ģeneratīvā mākslīgā intelekta radītais saturs var būt neprecīzs vai maldinošs un ka tā izmantošanai nepieciešama cilvēka pārraudzība un rezultātu pārbaude (*skat. CEPEJ 2025. gada 19. decembra “Vadlīnijas par ģeneratīvā mākslīgā intelekta izmantošanu tiesās” 29. punkts³*).

Vienlaikus Inspekcijas direktore norāda, ka neatkarīgi no izmantotajiem tehniskajiem rīkiem, kas izmantoti dokumentu sagatavošanā, atbilstoši APL 56. panta pirmajai daļai un 59. panta pirmajai daļai par iesniegto dokumentu saturu, tajos ietverto faktisko apstākļu patiesumu, juridisko argumentu pamatotību un tiesību normu atsauču pareizību ir atbildīgs pats datu subjekts.

Līdz ar to Inspekcija, izskatot Iesniedzēja iesniegtos dokumentus, tos vērtē kritiski, balstoties uz lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, piemērojamajām tiesību normām un Inspekcijas kompetenci, un neuzskata par saistošu tādu juridisko argumentāciju vai tiesību normu interpretāciju, kas nav pietiekami pamatota vai kura balstīta acīmredzami kļūdainās vai vispārīgās atsaucēs.

³ European Commission for the Efficiency of Justice (CEPEJ), 19 December 2025, Guidelines on the use of generative artificial intelligence for courts. <https://rm.coe.int/cepej-2025-18final-en-draft-guidelines-on-the-use-of-generative-ai-for/48802a4ad1>

[3.4.1.] Iesniedzējs norāda, ka Inspekcija, izskatot Sākotnējo sūdzību, nav konstatējusi visus tajā minētos Datu regulas un FPDAL pārkāpumus. Iesniedzēja ieskatā Inspekcija nav izvērtējusi vairākus ar personas datu apstrādi saistītus aspektus, tostarp personas datu apstrādes tiesiskā pamata esamību, informācijas sniegšanas pienākuma izpildi, datu subjekta tiesību nodrošināšanu, kā arī citus Sākotnējā sūdzībā norādītos iespējamos pārkāpumus, un tai bija pienākums sniegt motivētu vērtējumu par katru no tiem.

Iesākumā Inspekcijas direktore norāda, ka izskatāmās lietas būtība ir saistīta ar parāda atgūšanas procesu starp juridiskām personām, proti, starp BBK un parādu piedziņas pakalpojumu sniedzējiem. Iesniedzēja personas datu izmantošana izriet no informācijas, kuru kreditors parāda atgūšanas nolūkā nodeva parādu piedziņas sabiedrībām, tostarp Iesniedzēja darba kontaktinformāciju, kas konkrētajā gadījumā līgumā bija norādīta kā juridiskās personas kontaktpersonas informācija. Līdz ar to Iesniedzēja personas datu apstrāde šajā lietā ir vērtējama konkrētā civiltiesiskā un komercdarbības konteksta ietvaros, ņemot vērā parāda atgūšanas procesa raksturu un lietā konstatētos faktiskos apstākļus, nevis abstrakti, atrauti no šīs tiesiskās un faktiskās situācijas.

Lai arī Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā ir atzīts, ka profesionālās darbības ietvaros izmantota kontaktinformācija var tikt kvalificēta kā personas dati, ja tā attiecas uz identificējamu fizisku personu, šis apstāklis pats par sevi nenozīmē, ka jebkura ar šādu informāciju veikta darbība automātiski rada visus Iesniedzēja sūdzībās uzskaitītos personas datu aizsardzības pārkāpumus vai uzliek iestādei pienākumu veikt detalizētu analīzi par katru iesniedzēja norādīto tiesību normu atrauti no lietas faktiskajiem apstākļiem.

Inspekcijas amatpersona, izskatot Sākotnējo sūdzību, izvērtēja lietā pieejamos pierādījumus un faktiskos apstākļus, lai noteiktu, vai konkrētajā gadījumā personas datu apstrāde atbilst Datu regulas prasībām pēc būtības. Vienlaikus Inspekcija ņēma vērā, ka Sākotnējā sūdzībā ietvertās atsauces uz tiesību normām un to interpretācija vietām ir vispārīga vai neatbilstoši sasaistīta ar lietas faktiskajiem apstākļiem, līdz ar to lieta tika vērtēta pēc tās faktiskās būtības, nevis formāli pēc iesniedzēja norādītā tiesību normu uzskaitījuma.

Saskaņā ar APL 59. pantu, Inspekcijai nav pienākuma katrā gadījumā iegūt informāciju, ja tā nav nepieciešama lietas izskatīšanai. Arī Datu regulas 57. panta 1. punkta f) apakšpunkts neparedz Inspekcijai pienākumu iegūt papildus informāciju, ja konkrētu lietu nav iespējams izskatīt.

Līdz ar to apstākļi, ka Inspekcija nav sniegusi atsevišķu vērtējumu par katru Iesniedzēja norādīto tiesību normu, nenozīmē, ka lieta nav izskatīta pilnīgi vai ka nav izvērtēti būtiskie lietas apstākļi.

Ņemot vērā minēto, Inspekcijas direktore secina, ka Inspekcija ir izvērtējusi Sākotnējā sūdzībā minētos personas datu apstrādes apstākļus pēc būtības, bet nav konstatējusi citus Iesniedzēja norādītos Datu regulas vai FPDAL pārkāpumus, līdz ar to Iesniedzēja iebildums šajā daļā nav pamatots.

[3.4.2.] Iesniedzējs iebilst pret Inspekcijas izvēlēto rīcību, norādot, ka Inspekcija nav izmantojusi tās rīcībā esošās korektīvās pilnvaras saskaņā ar Datu regulas 58. panta 2. punktu, bet aprobežojusies ar nesaistošu "aicinājumu".

Inspekcijas direktore norāda, ka datu subjekta sūdzības izskatīšanai uzraudzības iestādei ir piešķirtas plašas izmeklēšanas pilnvaras. Tomēr šo pilnvaru izmantošana, kā izriet no Datu regulas 58. panta 1. punktā ietvertā formulējuma („katrai uzraudzības iestādei ir visas šādas izmeklēšanas pilnvaras”) un tam sekojošā pilnvaru uzskaitījuma, ietilpst uzraudzības iestādes rīcības brīvībā. No minētās normas neizriet pienākums katrā sūdzības izskatīšanas gadījumā veikt konkrēta veida vai apjoma izmeklēšanas darbības.

Šādu Datu regulas 58. panta interpretāciju apstiprina arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Senāts), atzīstot, ka šajā pantā ir noteiktas Inspekcijas tiesības, nevis pienākums veikt noteiktas darbības sūdzības izskatīšanas ietvaros (*skat. Senāta 2023. gada 18. janvāra lēmumu lietā Nr. SKA-304/2023, 4. punkts*). Tāpat Senāts ir norādījis, ka jautājums par to, vai un kāda veida izmeklēšana veicama Datu regulas piemērošanas kontekstā, ietilpst vienīgi uzraudzības iestādes kompetencē (*sal. Senāta 2021. gada 7. septembra lēmums lietā Nr. SKA-1219/2021, 4. punkts*).

Ja sūdzības izskatīšanas gaitā uzraudzības iestāde konstatē personas datu aizsardzības regulējuma pārkāpumu, tai ir pienākums pienācīgi rīkoties, lai šo pārkāpumu novērstu. Tādēļ Datu regulas 58. panta 2. punktā ir uzskaitīti dažādi korektīvie pasākumi, kurus uzraudzības iestāde var piemērot, lai nodrošinātu regulas prasību ievērošanu (*sal. Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk – EST) 2023. gada 7. decembra spriedumu apvienotajās lietās Nr. C-26/22 un C-64/22 „SCHUFA Holding”, 57. punkts*).

Vienlaikus ir jānošķir jautājums par to, vai uzraudzības iestādei ir jārīkojas personas datu aizsardzības pārkāpuma gadījumā, no jautājuma par to, kā tieši šai rīcībai ir jāizpaužas. Datu regulas 58. panta 2. punktā ir noteikts, ka katrai uzraudzības iestādei „ir pilnvaras” veikt tajā uzskaitītos koriģējošos pasākumus, kas nozīmē uzraudzības iestādei piešķirtu rīcības brīvību izvēlēties piemērotāko pasākumu konkrētā pārkāpuma novēršanai.

Šo atziņu ir nostiprinājusi arī EST, norādot, ka piemērota un nepieciešama līdzekļa izvēle personas datu aizsardzības pārkāpuma novēršanai ietilpst uzraudzības iestādes kompetencē un šī izvēle ir jāizdara, ņemot vērā visus konkrētā gadījuma apstākļus un ar visu pienācīgo rūpību pildot uzdevumu nodrošināt Datu regulas pilnīgu ievērošanu (*sal. EST 2020. gada 16. jūlija spriedumu lietā Nr. C-311/18 „Facebook Ireland un Schrems”, 112. punkts; 2024. gada 26. septembra spriedumu lietā Nr. C-768/21 „Land Hessen”, 37. punkts*).

Uzraudzības iestādei piešķirtā rīcības brīvība korektīvo pasākumu izvēlē vienlaikus izslēdz datu subjekta tiesības pieprasīt konkrēta, viņa ieskatā piemērotākā, korektīvā pasākuma piemērošanu (*sk. arī EST ģenerāladvokāta P. Pikamē (P. Pikamäe) 2024. gada 11. aprīļa secinājumus lietā Nr. C-768/21 „Land Hessen”, 54. punkts*).

Ievērojot minēto, Inspekcijas direktore secina, ka konkrētajā lietā izmantotā uzraudzības pieeja un korektīvie pasākumi ietilpst Inspekcijai piešķirtās rīcības brīvības robežās un atbilst Datu regulas 58. panta mērķim.

[3.4.3.] Iesniedzējs uzskata, ka Atbildes vēstule nav pietiekami motivēta, jo tajā neesot sniegts pamatojums par citu iespējamo pārkāpumu nekonstatēšanu un korektīvo pasākumu nepiemērošanu.

Inspekcijas direktore visupirms norāda, ka konkrētajā gadījumā apstrīdētā Inspekcijas rīcība ir kvalificējama kā iestādes faktiskā rīcība APL 89. panta izpratnē, nevis administratīvais akts. Līdz ar to uz tās noformējumu, saturu un pamatojuma apjomu nav tieši attiecināmas APL 65. pantā noteiktās prasības par administratīvā akta pamatojumu. Vienlaikus faktiskajai rīcībai kā publisko tiesību subjekta rīcībai ir jābūt saprātīgi izsekojamai, juridiski pamatotai un saprotamai privātpersonai tādā apjomā, lai tā varētu pārliecināties par iestādes rīcības tiesiskumu un, ja nepieciešams, īstenot savas tiesības uz tās apstrīdēšanu vai pārsūdzēšanu.

Izvērtējot Inspekcijas Atbildes vēstules saturu kopsakarā ar lietas materiāliem, konstatējams, ka Inspekcija ir norādījusi būtiskos faktiskos apstākļus, izskaidrojusi personas datu apstrādes neatbilstību konkrētajam apstrādes mērķim un pamatojusi izvēlēto uzraudzības pieeju. Tas nodrošina pietiekamu izpratni par Inspekcijas rīcības pamatojumu faktiskās rīcības kontekstā.

Vienlaikus Inspekcijas direktore norāda, ka Iesniedzēja Sākotnējā sūdzībā un Sūdzībā ietvertā argumentācija satur būtiskas, savstarpēji nesaistītas vai acīmredzami neatbilstošas atsauces uz tiesību normām. Proti, nav izprotams, kāpēc Iesniedzējs pamatojot iespējamu savu personas

datu apstrādes pārkāpumu atsaucas uz FPDAL 3. pantu, kas nosaka Inspekcijas statusu kā uzraudzības iestādei, kā arī uz šā likuma 7. pantu, kurā noteiktas izvirzāmās prasības Inspekcijas direktora amata pretendenta. Minētajām normām pēc to satura un mērķa nav tiešas saistības ar konkrētu personas datu apstrādes tiesiskuma izvērtējumu vai pārziņu pienākumiem attiecībā uz personas datu apstrādi. Tāpat Iesniedzējs, apstrīdot Jurists ABC un Verdikts rīcību, atsaucas uz FPDAL 29. pantu, kas regulē personas datu apstrādi statistikas nolūkiem, lai gan lietas faktiskie apstākļi neattiecas uz šādu apstrādes veidu. Šādas atsauces norāda uz tiesību normu formālu uzskaitīšanu bez to sasaistes ar konkrēto tiesisko situāciju un konstatētajiem apstākļiem.

Ņemot vērā minēto, Inspekcijas direktore konstatē, ka Inspekcijas amatpersona, izskatot Sākotnējo sūdzību, pamatoti vērtēja Iesniedzēja iesniegtos argumentus pēc būtības, balstoties uz lietas faktiskajiem apstākļiem un piemērojamo tiesisko regulējumu, nevis uz formālām vai savstarpēji nesaistītām tiesību normu atsaucēm. Administratīvais process neparedz iestādei pienākumu sniegt detalizētu juridisku analīzi par katru sūdzībā minēto normu, ja no iestādes sniegtā skaidrojuma kopumā ir saprotams faktiskās rīcības pamatojums un tiesiskais ietvars.

Līdz ar to secināms, ka Atbildes vēstulē sniegtais pamatojums faktiskās rīcības ietvaros ir pietiekams un atbilst Administratīvā procesa likuma 89. panta prasībām, bet Iesniedzēja iebildums par nepietiekamu argumentāciju nav pamatots.

[3.4.4.] Iesniedzējs norāda, ka Inspekcija, pieņemot Atbildes vēstuli, nav ievērojusi samērīguma principu un neesot nodrošinājusi efektīvu pārkāpuma novēršanu.

Inspekcijas direktore norāda, ka saskaņā ar APL vispārīgajiem principiem, tostarp samērīguma principu (13. pants), iestāde vienmēr darbojas, lai sasniegtu kādu sabiedrībai nozīmīgu mērķi. Samērīguma princips noteic, ka starp mērķi, ko publiskā vara ar administratīvo aktu vai faktisko rīcību vēlas sasniegt, un indivīda tiesību un leģitīmo interešu ierobežojumu ir jābūt saprātīgām attiecībām. Turklāt šā mērķa sasniegšanai izvēlētais līdzeklis nedrīkst būt vairāk ierobežojošs nekā nepieciešams konkrētajā gadījumā. (*skat. Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Sag. aut. kol. Dr.iur J. Briedes zina. red. – Rīgā; Tiesu nama aģentūra, 2013, 186. lpp*) Šis princips ir piemērojams arī uzraudzības iestādes faktiskajai rīcībai Administratīvā procesa likuma 89. panta izpratnē, īstenojot tai piešķirto rīcības brīvību, izvērtējot lietas apstākļus un veicot nepieciešamās darbības.

Kā jau norādīts [3.4.2.] punktā, Datu regulas 58. pants piešķir uzraudzības iestādei plašas pilnvaras, tostarp izvēlēties dažādu veidu uzraudzības un korektīvos pasākumus. Tomēr rīcības brīvības esamība nenozīmē pienākumu katrā gadījumā izmantot intensīvākos vai personai subjektīvi vēlamākos līdzekļus, ja Datu regulas mērķi iespējams sasniegt ar mazāk ierobežojošu, bet efektīvu rīcību.

Izskatot Iesniedzēja Sākotnējo sūdzību, Inspekcijas amatpersona izvēlējās preventīvu uzraudzības pieeju, vērstoties pie attiecīgajiem pārziņiem ar aicinājumu novērst konstatēto neatbilstību, proti, pārtraukt Iesniedzēja personas datu izmantošanu parāda piedziņas kontekstā neatbilstošam nolūkam. Šāda faktiskā rīcība bija vērsta uz pārkāpuma seku novēršanu un turpmāku līdzīgu situāciju nepieļaušanu, vienlaikus izvairoties no nesamērīgas iejaukšanās pārziņu darbībā, jo regulas prasību izpildi konkrētajos apstākļos bija iespējams nodrošināt ar mazāk ierobežojošiem līdzekļiem.

Inspekcijas direktore, izskatot lietas materiālus, nekonstatē tādus faktiskus vai tiesiskus apstākļus, kas konkrētajā gadījumā objektīvi prasītu piemērot intensīvākus uzraudzības vai korektīvos pasākumus par tiem, kurus Inspekcija jau īstenojusi faktiskās rīcības ietvaros. Vienlaikus jāņem vērā, ka Jurists ABC un Verdikts sākotnēji saziņu par attiecīgajām parādsaistībām veica, izmantojot Iesniedzēja darba e-pasta adresi un kontaktinformāciju, kas tikusi norādīta līgumā starp BBK, kuru pārstāv Iesniedzējs un “MD PARKS”, nevis tieši uzrunājot Iesniedzēju kā fizisku personu privātajā saziņā.

Konstatētā Iesniedzēja personas datu apstrāde – darba e-pasta adreses un ar līguma izpildi saistītās kontaktinformācijas izmantošana – pēc sava apjoma un rakstura ir ierobežota konkrētai situācijai un pati par sevi neliecina par sistemātisku, plaša mēroga vai apzināti prettiesisku personas datu apstrādes praksi. Tāpat apstrādei nav tādas intensitātes vai rakstura, kas objektīvi prasītu tūlītēju vai obligātu juridiski saistoša rīkojuma vai administratīvā soda piemērošanu, lai sasniegtu Datu regulas mērķus.

Ievērojot minēto, Inspekcijas direktore secina, ka Inspekcijas izvēlētā faktiskā rīcība ir bijusi piemērota Datu regulas mērķu sasniegšanai, nepieciešama konkrētajos apstākļos un vienlaikus samērīga, jo Datu regulas prasību ievērošanu bija iespējams nodrošināt ar mazāk ierobežojošu līdzekli. Līdz ar to Inspekcija nav pārsniegusi tai piešķirto rīcības brīvību, bet Iesniedzēja iebildums par samērīguma principa pārkāpumu konkrētajā faktiskās rīcības gadījumā nav pamatots.

[3.4.5.] Iesniedzējs uzskata, ka Inspekcija nav nodrošinājusi efektīvu viņa kā datu subjekta tiesību aizsardzību, jo nav piemērojusi administratīvo sodu vai citus korektīvos pasākumus, kādus Iesniedzējs uzskata par nepieciešamiem, tostarp nav veikts izvērtējums un piemērošana saskaņā ar Datu regulas 83. panta 2. punktā minētajiem kritērijiem.

Inspekcijas direktore norāda, ka efektīvas datu subjekta tiesību aizsardzības nodrošināšana Datu regulas izpratnē nenozīmē automātisku vai obligātu administratīvā soda vai juridiski saistoša korektīvā pasākuma piemērošanu katrā gadījumā, kad ir konstatēta neatbilstība personas datu apstrādē. Efektīva aizsardzība izpaužas kā uzraudzības iestādes pienācīga, savlaicīga un tiesiski pamatota rīcība, kas vērsta uz pārkāpuma novēršanu un Datu regulas prasību ievērošanas nodrošināšanu.

Datu regulas 83. panta 2. punktā noteikts, ka lemjot par to, vai piemērot administratīvo naudas sodu, un pieņemot lēmumu par administratīvā naudas soda apmēru, katrā konkrētā gadījumā pienācīgi ņem vērā šādus elementus [..]. Tātad viens no vērtējuma aspektiem ir tāds, vai vispār ir piemērojams administratīvais sods, vai nav piemērojams cits konkrētajam gadījumam atbilstošāks Datu regulas 58. panta 2. punktā noteiktais korektīvais līdzeklis. (*skat. Vispārīgā datu aizsardzības regula. Skaidrojumi un komentāri. Aut. kol. J. Plepa un M. Ruķera zin. red. – Rīgā: Tiesu nama aģentūra, 2026, 738. lpp*)

Arī EST judikatūrā nostiprinājusi viedokli, ka Datu regula nav interpretējama tādejādi, ka jebkurā personas datu aizsardzības pārkāpuma konstatēšanas gadījumā uzraudzības iestādei būtu jāpiemēro administratīvais naudas sods, ja vien šāda rīcība nav piemērota, nepieciešama vai samērīga, lai novērstu konstatēto nepilnību un nodrošinātu, ka pilnībā tiek ievērota Datu regula. (*skat. EST spriedumu lietā Nr. C-768/21*)

Izskatāmajā gadījumā Inspekcija, izvērtējot lietas faktiskos apstākļus, konstatēja neatbilstību personas datu apstrādē un nekavējoties īstenoja uzraudzības darbības, kas vērstas uz šīs neatbilstības novēršanu. Pārziņi tika informēti par konstatētajām nepilnībām un aicināti pārtraukt neatbilstošu personas datu apstrādi, tādējādi panākot regulas prasību turpmāku ievērošanu. Līdz ar to pārkāpuma faktiskās sekas tika novērstas, un netika konstatēti apstākļi, kas liecinātu par nepieciešamību piemērot administratīvo sodu vai citus intensīvākus korektīvos pasākumus.

Nemot vērā minēto, Inspekcijas direktore secina, ka Inspekcija ir nodrošinājusi efektīvu datu subjekta tiesību aizsardzību Vispārīgās datu aizsardzības regulas izpratnē, neatkarīgi no tā, ka netika piemērots administratīvais sods vai citi Iesniedzēja pieprasītie pasākumi. Tādējādi Iesniedzēja iebildumi par Datu regulas 83. panta 2. punktā noteikto prasību neievērošanu un efektīvas aizsardzības neesamību nav pamatoti.

Ņemot vērā minētos faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatojoties uz Vispārīgās datu aizsardzības regulas 57. panta 1. punkta f) apakšpunktu, 58. panta 1. un 2. punktu un 83. panta 2. punktu, Fizisko personu datu apstrādes likuma 3. pantu, 7. pantu, 29. pantu, , Administratīvā procesa likuma 13. pantu, 56. panta pirmo daļu, 59. panta pirmo daļu, 65. pantu, 76. panta trešo daļu, 79. panta pirmo daļu, 81. panta pirmo, otro un piekto daļu, 89. panta pirmo un otro daļu un 91. panta ceturto daļu

nolemj:

- atzīt Inspekcijas amatpersonas veikto faktisko rīcību – 2026. gada 12. marta vēstuli Nr. [..] par tiesisku;
- noraidīt Iesniedzēja 2026. gada 15. marta sūdzību kā nepamatotu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70. panta pirmo un otro daļu lēmums stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam, savukārt lēmumu paziņo adresātam atbilstoši Paziņošanas likumam. Paziņošanas likuma 9. panta otrajā daļā noteikts, ka dokuments, kas sūtīts pa elektronisko pastu, uzskatāms par paziņotu otrajā darba dienā pēc tā nosūtīšanas.

Šo lēmumu saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 188. pantu un 189. panta pirmo daļu un Fizisko personu datu apstrādes likuma 24. panta otro daļu un Tieslietu padomes 2025. gada 24. jūlija lēmumu Nr. 48 “Par tiesām, to darbības teritorijām un atrašanās vietām” var pārsūdzēt viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas Administratīvās rajona tiesas attiecīgajā tiesu namā pēc iesniedzēja adreses (deklarētās dzīvesvietas adreses, papildu adreses (Dzīvesvietas deklarēšanas likuma izpratnē) vai nekustamā īpašuma atrašanās vietas.

Direktore

[..]

[..]